۳ شهر در وضعیت قرمز کرونا

علیرضا رئیسی، سخنگوی ستاد ملی مقابله با کرونا گفت: تعداد مناطق قرمز کشور به سه شهر کاهش یافت. وی افزود: شهرهای پارسیان در استان هرمزگان، قلعه‌گنج در استان کرمان و سلماس در استان آذربایجان‌غربی در وضعیت قرمز کرونا هستند. به گفته رئیسی، سایر شهرهای کشور در وضعیت نارنجی یا زرد هستند و هیچ شهری در وضعیت آبی نیست. / جام‌جم‌دیلی

صدور ۸۵۲۰ مجوز سقط جنین توسط پزشکی قانونی در سال ۹۹

عباس مسجدی‌آرانی، رئیس سازمان پزشکی قانونی کشور با اشاره به صدور ۸۵۲۰ مجوز برای سقط جنین توسط پزشکی قانونی در سال گذشته، گفت: سقط‌درمانی مقوله کامل جدا از سقط جنایی است؛ سقط جنایی به سقط زیرپله‌ای مشهور بوده یعنی زیرنظر جای خاصی صورت نمی‌گیرد. وی افزود: در سال ۹۹ حوزه سقط جنین درمانی ۱۱ هزار و ۵۳ پرونده در سازمان پزشکی قانونی تشکیل شد که این تعداد نسبت به سال ۹۸، کاهشی ۷/۲ درصدی داشت. / تسنیم

یادداشت

به رسم همدلی

محمد زهرایی

رئیس سازمان بسیج سازندگی کشور

از اولین روزهای همه‌گیری ویروس منحوس کرونا در جهان، تبعات منفی و ناخوشایند آن به مرور زمان نمایان شد اما چیزی که در این میان خودش را به‌خوبی نشان داد، تفاوت فرهنگ ملت‌ها با همدیگر بود. همان‌طور که دیدیم در بسیاری از کشورها مردم به‌شدت احساس نگرانی کردند، به فروشگاه‌ها هجوم بردند و هرکس به فکر خودش بود اما در ایران دقیقا عکس این اتفاق رقم خورد؛ یعنی آن بنیه ارزشی و مذهبی مردم، باعث شد تا در بحران پیش‌آمده کنار هم قرار بگیرند. انسجامی که شاید در روزهای پیش از کرونا کمتر در بین مردم جامعه دیده می‌شد.

در واقع پیش از کرونا نیز همه ما تحت فشار بودیم؛ از اثرات سوءمدیریت رنج می‌بردیم، مردم در تنگنای معیشتی قرار داشتند و به‌طور کلی، دلایل بیشتری نسبت به دیگر کشورها وجود داشت که با شیوع کرونا، مردم از همدیگر دور بشوند و به همدیگر کمک نکنند اما این اتفاق نیفتاد و اتفاقا کرونا مردم را برای کمک به همدیگر پای کار آورد. اجرای طرح کمک‌های مومنانه و همدلانه و آغاز آنها در ماه رمضان سال گذشته هم مصداق همین انسجام و وحدت بود؛ آن هم در شرایطی که نیازمندان به توجه بیشتری نیاز داشتند و البته همچنان دارند. آن‌قدر که در اولین ماه رمضانی که ویروس کرونا فراگیر شده بود، چیزی بالغ بر ۱۵ میلیون بسته معیشتی توزیع شد که هر بسته بین ۳۰۰ تا ۵۰۰ هزار تومان ارزش داشت؛ مبلغی که اگر آن را در تعداد بسته‌های توزیع‌شده ضرب کنیم، با رقمی مواجه می‌شویم که تقریبا می‌شود گفت از عهده هیچ دولتی برنمی‌آید اما مردم ما این اتفاق بزرگ را رقم زدند.

چیزی که عیان است این است که در بسیاری از بحران‌های پیش‌آمده، مردم نه بخشی از راه‌حل که همه راه‌حل مشکلات هستند؛ موضوعی که گاهی عظمتش از درک بسیاری از افراد خارج است. آزادسازی بیشتر از ۵۰۰۰ زندانی غیر عمد، تهیه نزدیک به ۴۰ هزار جهیزیه برای زوج‌های جوان و تهیه تبلت و وسایل کمک‌آموزشی برای دانش‌آموزان، دیگر جلوه‌های همدلی مردم علاوه بر بسته‌های معیشتی در زمان شیوع کرونا بود که از ماه رمضان سال گذشته آغاز شد؛ اتفاقی که رمضان امسال، سالگرد این همدلی بزرگ را با اجرایی کردن چهارمین مرحله از این رزمایش، جشن گرفتیم.

حالا امسال و در چهارمین مرحله از کمک مومنانه، همکاری سایر نهادها با همدیگر، باعث رقم خوردن پویش‌های مختلفی مثل اطعام مهدوی برای تهیه غذا در افطار و سحرهای ماه مبارک شد؛ طرحی که هم با حمایت‌های مالی و هم با در اختیار گذاشتن آشپزخانه بخش‌های مختلف به اعضای بسیج و گروه‌های جهادی، به جاهای خوبی رسید. اما نباید فراموش کنیم که همه این حرکت‌های خیرانه و دسته‌جمعی، تنها مانند مسکنی موقت عمل می‌کند در صورتی که راه‌حل اصلی این مشکل‌گشایی‌ها این است که علت‌های فقر را پیدا و به آنها رسیدگی کنیم. ما باید به آن دریچه و سرمنشایی که فقر، محرومیت و نیازمند را ایجاد می‌کند، بپردازیم و آن را اصلاح کنیم.

اما در این میان، طرح شهید قاسم سلیمانی برای کمک به مدیریت و کنترل ویروس کرونا در کشور هم یکی دیگر از فعالیت‌های اعضای بسیج در این روزهای سخت است. طرحی که وزارت بهداشت و درمان متولی آن است و با کمک خواستن از بسیج در مدیریت این بحران، آغاز به کار کرد؛ در روزهای اول با ضدعفونی معابر و تولید و توزیع ماسک و غربالگری و در پیک‌های دوم و سوم با طرح شهید قاسم سلیمانی و شناسایی دقیق و خانه به خانه مبتلایان به کرونا توانستیم سیر نزولی چشمگیری را در آمار ایجاد کنیم. واقعیت این است که شخصا فکر می‌کنم هر زمان که این طرح متوقف و فعالیتش کم شد با موج‌های جدیدی از همه‌گیری ویروس در کشور روبه‌رو شدیم. اما در روزهای اخیر و همزمان با موج چهارم کرونا وزیر بهداشت و رییس سازمان بسیج مستضعفین، گفت‌وگوهایی داشته‌اند که دوباره و در موج چهارم کرونا، از ظرفیت بسیج استفاده شود.

براساس قانون، اورژانس اجتماعی باید در شهرهای با بیش از ۵۰ هزار نفر جمعیت ایجاد شود

عکس: جام‌جم

گفت‌وگو با رئیس اورژانس اجتماعی کشور درباره تاثیر شیوع کووید-۱۹ بر ماموریت‌های اورژانس ۱۲۳

کرونا، کودکان و سالمندان را بیش از دیگران آزرد

مریم خباز

جامعه

رئیس اورژانس اجتماعی کشور با عدد و رقم حرف نمی‌زند، او درباره خودکشی هم ترجیح می‌دهد سکوت کند. در نتیجه بخشی از گفت‌وگوی ما با او که درباره خودکشی و ارتباطش با شیوع کرونا بود به خواست وی حذف شد. همچنین مصاحبه با او خالی از اعداد و پر از افعال «افزایش یافت» و «تغییر چندانی نکرد» شد. محمود علی‌گو با این‌که مدیر محتاطی است و فقط یک جا یک عدد ۵۸ هزار را بیان کرد که مربوط بود به بسته‌های بهداشتی توزیع‌شده میان کودکان کار، اما افزایش انواع آسیب‌های اجتماعی به‌خصوص بالارفتن خشونت‌های خانگی و آزار جسمی و روانی کودکان و سالمندان را تایید کرد. او که می‌گفت در ماه‌هایی که زندگی‌مان رنگ و بوی کرونا داشت، خیلی از پشت‌کنکوری‌ها دادشان از والدین را به اورژانس اجتماعی برده‌اند و بخشی از سالمندان در خانواده‌های مشکل‌دار و بی‌اعصاب، در خیابان‌ها رها شدند، کرونا زشت‌تر از همیشه پیش چشم‌مان مجسم شد. این گفت‌وگو کالبدشکافی مختصری است بر پیکر خانواده ایرانی که کرونا خیلی جاها توانست صبرش را بشکند.

کرونا ۱۵ ماه است که با ماست و توانست ردپایش را در حوزه آسیب‌های اجتماعی به‌جا بگذارد. این بیماری در ماموریت‌های اورژانس اجتماعی چه تاثیری داشته است؟

در این ماه‌ها کرونا توانست به حواشی مسائل اجتماعی دامن بزند به‌طوری‌که مجبور شدیم خدمات بیشتری به تماس‌گیرندگان ارائه دهیم. یکی از حوزه‌هایی که کرونا توانست خیلی زیاد به ما تلنگر بزند حوزه روابط درون خانواده بود. یکی از آسیب‌هایی که کودکان با آن روبه‌رو هستند کاهش روابط خانواده با آنهاست، به‌طوری‌که خانواده‌ها توجه و گفت‌وگو با کودکان را کمتر مورد توجه قرار می‌دهند. ما گزارش‌های زیادی داشتیم از این‌که در خانه ماندن خانواده‌ها موجب درگیری بچه‌ها با والدین و سایر اعضای خانواده شده است که این نشان می‌دهد خانواده‌های ما برای برقراری رابطه موثر و مثبت با فرزندان آماده نیستند.

خشونت‌های خانگی در عهد کرونا بیشتر به چه شکلی است؟

در این ایام خشونت‌های منجر به ضرب‌وشتم افزایش چندانی نداشت ولی خشونت‌های کلامی و روانی افزایش یافت. استرسی که کرونا بر خانواده‌ها وارد کرد باعث شد تا تاکیدات پرفشاری در مورد مراقبت از سلامتی خانواده انجام شود که تاثیرش را به‌صورت خشونت‌های روانی و کلامی بر خانواده‌ها گذاشت مثل این‌که ده‌ها بار به کودکان گفته می‌شد و می‌شود که دستت را بشویی. این تاکیدات مکرر منجر به گفت‌وگوهای تند و پرخاشگری و در نتیجه خشونت‌های روانی و کلامی شد. در واقع کرونا باعث فشار روانی به خانواده‌ها و افزایش خشونت‌های کلامی و روانی در آنها شد. البته خشونت فیزیکی در خانواده‌ها چندان تغییری نکرد.

پس آماری بدهید که بتوانیم وضعیت امروز را با قبل مقایسه کنیم.

من هیچ جا عدد نگفتم و اجازه بدهید در این مورد هم نگویم.

می‌گویید خشونت کلامی افزایش یافته، یعنی افراد با شما تماس می‌گیرند و می‌گویند فلان عضو خانواده به من فحش می‌دهد یا مرا تحقیر می‌کند؟

بله، البته با یک‌بار فحش دادن کسی با ما تماس نمی‌گیرد اما اگر این ماجرا تکرار شود به تماس با اورژانس اجتماعی منجر می‌گردد. اگر این خشونت‌های کلامی باعث بروز خشونت فیزیکی شود که اورژانس قطعا ورود می‌کند. ما مواردی داشتیم که فرزند به خاطر فشار روانی‌ای که پدر و مادر به وی وارد می‌کند با ۱۲۳ تماس می‌گیرد. مهم‌تر این‌که در ایام کنکور سال گذشته تماس دانش‌آموزانی که از رفتار خانواده خود شکایت داشتند با ما بیشتر شد.

چه می‌گفتند؟

درباره فشارهای روانی که به آنها وارد می‌شود حرف می‌زدند به‌خصوص خشونت‌های کلامی.

وضعیت پراکندگی خشونت خانگی در کشورمان چگونه است و در کدام استان‌ها خشونت بیشتری اتفاق می‌افتد؟

این را نمی‌توانم بگویم، چون در حوزه امنیتی کشور است.

مسلما شیوع کرونا موارد همسرآزاری را نیز بیشتر کرده، درست است؟

همسرآزاری بخشی از خشونت خانگی است که شدت بالاتری دارد و مثل بقیه خشونت‌ها، آزارهای روانی، کلامی و جسمانی را شامل می‌شود. در ایام کرونا تعداد تماس‌ها با موضوع همسرآزاری افزایش یافت اما این افزایش به‌اندازه‌ای نبود که نسبت به قبل تفاوت محسوسی داشته باشد.

فکر نمی‌کنید علت بالا نرفتن آمارهای شما این است که بسیاری از مردم هنوز عادت دارند مشکلات خانوادگی و موضوعاتی همچون مشاجره میان زن و شوهر را با کلانتری در میان می‌گذارند؟

پلیس و مجموعه قضایی کشور با اورژانس اجتماعی آشنا هستند، ضمن این‌که ما تفاهم‌نامه‌ای با اورژانس ۱۱۵ داریم و تماس‌هایی را که به ما یا به آنها مربوط باشد به یکدیگر ارجاع می‌دهیم. پس این‌گونه نیست که ما به‌صورت جزیره‌های جداگانه عمل کنیم ولی با این‌حال حرف شما غلط نیست، چون اورژانس اجتماعی نسبت به پلیس ۱۱۰ کمتر شناخته شده است.

آیا در ۱۵ ماه اخیر، خشونت‌های خانگی باعث افزایش خودکشی شده است؟

ما اطلاعاتی نداریم که رابطه میان این دو موضوع را تایید کند، ضمن این‌که خودکشی پدیده بسیار پیچیده‌ای است که خشونت خانگی به‌تنهایی نمی‌تواند عامل آن باشد.

کرونا با کودکان ما چه کرد؟ آیا می‌شود گفت در ماه‌های اخیر کودکان بیشتر از قبل آزار دیده‌اند؟

بله این موضوع حقیقت دارد و کودک‌آزاری‌ها بیشتر از بقیه حوزه‌های کاری اورژانس اجتماعی افزایش یافته است. کودکان ما که سال‌ها تربیت اجتماعی‌شان در خانه، مدرسه و محله تعریف‌شده بود، یکباره و به‌صورت ناگهانی در خانه ماندند و در شرایطی قرار گرفتند که اصلا برایش آماده نبودند. این باعث شد تا رابطه کودکان با گروه همسالان کمرنگ شود، همسالانی که می‌توانستند باهم حرف بزنند و درد دل کرده و به‌سلامت روان همدیگر کمک کنند. این وضعیت غیرعادی سبب شد کودکان بعضا در شرایط بحرانی قرار بگیرند و چون خانواده‌ها نیز برای ارتباط مؤثر و فرزند پروری در دوره بحرانی و افزایش تاب‌آوری هیچ آموزشی ندیده بودند، باعث شد بخشی از کودکان در شرایط سختی قرار بگیرند و طعم خشونت‌های کلامی، روانی و فیزیکی را بچشند.

در این کودک‌آزاری‌ها بین دختران و پسران فرقی هست یا هر دو به یک اندازه آزار می‌بینند؟

بین دختر و پسر فرقی وجود ندارد.

این آزارها در همه گروه‌های سنی اتفاق افتاده؟

بله در همه گروه‌های سنی می‌توان کودک‌آزاری را دید چنانچه مردم خبر آزار کودک ۱۷ ماهه را شنیدند. حتی آزارها در مورد کودکان کوچک‌تر از این هم وجود دارد، مثل کودکی که در شهرک ولیعصر تهران بعد از تولد در سطل زباله قرار گرفت اما فراوانی آزارها بیشتر در سنی اتفاق می‌افتد که کودک توان دفاع از خود را ندارد، درواقع از سه‌سالگی تا ۱۳ سالگی.

شما به چند مورد از پرونده‌های کودک‌آزاری اشاره کردید. اورژانس اجتماعی وارد این پرونده‌ها می‌شود یا کار را به دستگاه قضا و ضابطان واگذار می‌کنند؟

بله ما وارد این پرونده‌ها می‌شویم و تا مدت‌ها در آن ایفای نقش می‌کنیم. مثلا پرونده مربوط به آزار و مرگ کودک ۱۷ ماهه به اولین مأموریت اورژانس اجتماعی در سال ۱۴۰۰ و در استان تهران بود، چون این پرونده روز اول فروردین تشکیل شد. شاید مردم تصور کنند اورژانس اجتماعی هیچ ورودی به این پرونده‌ها نمی‌کند اما سکوت ما دلیل بردست روی دست گذاشتن نیست.

اگر قرار باشد همه پرونده‌هایی را که به آن ورود می‌کنیم، خبری کنیم اورژانس اجتماعی باید موجی از خبرهای ناگوار را به جامعه پمپاژ کند که این کار نه ازنظر تخصصی و نه به‌لحاظ سلامت روان درست نیست.

شیوع کرونا بی‌شک محیط‌های کاری را هم تحت تاثیر قرار داده و افزایش خشونت‌هایی که در خانواده‌ها دیده می‌شود در این محیط‌ها نیز به چشم می‌آید. اگر در محیط‌های شغلی، آزار یا خشونتی رخ دهد، اورژانس اجتماعی ورود می‌کند؟

بله حتما زیرا مداخلات روانی اجتماعی ما که منجر به آسیب زنان، کودکان، معلولان و سالمندان می‌شود درهمه محیط‌ها انجام می‌گیرد و ما نسبت به افراد آسیب‌پذیر حساسیت ویژه‌ای داریم.

سالمندان در دوره کرونا باید روزهای سختی را گذرانده باشند. برای این گروه در ۱۵ ماه اخیر چه اتفاقاتی رخ داد؟

ما در این مدت با افزایش سالمند آزاری روبه‌رو بودیم به این معنا که تعداد تماس‌هایی که ارائه خدمات به سالمندان را می‌طلبید رشدی محسوس داشت. البته این افزایش در ماه‌های اول شیوع بیماری بسیار بیشتر از الان بود چون به مرور زمان و خوگرفتن مردم با کرونا و پیدا شدن راهکارهای مقابله با این بیماری از شدت سالمندآزاری کاسته شد.

علت آزار سالمندان چه بود و این آزارها بیشتر به چه شکلی اتفاق می‌افتاد؟

کرونا باعث شد معیشت خانواده‌ها تحت تاثیر قرار بگیرد و سلامت روانی مردم نیز به خطر بیفتد. این دو مساله باعث شد بحث رها کردن سالمندان درخیابان افزایش یابد. البته این اتفاق درکشور ما در مقایسه با دنیا عددی بسیار کوچک بود.

منظورتان از دنیا کجاست؟

کشورهایی مثل کانادا، آلمان و فرانسه مراکز سالمندان را بدون غذا رها کردند تا آنها مردند. در آمریکا به دستور رئیس جمهوری وقت، سالمندان از اولویت خدمات‌رسانی کرونا خارج شدند. در کانادا مرکز سالمندی بود که افراد در آن به دلیل گرسنگی فوت کردند. ما چنین چیزهایی نداشتیم و سازمان بهزیستی به افرادی که به هر دلیل رها شده بودند خدمات ارائه کرد و مانع مرگ آنها شد.

شما سالمندان رها شده را به خانواده برمی‌گردانید یا تحویل خانه سالمندان می‌دهید؟

هر دو. کسانی که خانواده‌هایشان با برخی حمایت‌ها حاضر به پذیرش سالمندان بودند، این افراد را تحویل‌شان دادیم و کسانی که حمایت خانواده‌ها را نداشتند و فاقد سرپرست موثر بودند به مراکز نگهداری سالمندان برده‌شدند. البته بیشترین تلاش ما این است که سالمندان به خانواده برگردانده‌شوند چون خانواده جای امنی است.

البته نه هر خانواده‌ای؛ چون محیط برخی خانواده‌ها خطرناک است.

بله قبول دارم اما این خانواده‌ها در اقلیت هستند.

> در همه گروه‌های سنی می‌توان کودک‌آزاری را دید چنانچه مردم خبر آزار کودک ۱۷ ماهه را شنیدند. حتی آزارها در مورد کودکان کوچک‌تر از این هم وجود دارد، مثل کودکی که در شهرک ولیعصر تهران بعد از تولد در سطل زباله قرار گرفت اما فراوانی آزارها بیشتر در سنی اتفاق می‌افتد که کودک توان دفاع از خود را ندارد

اورژانس اجتماعی یک فرصت است

درنگ

حسن موسوی‌چلک

رئیس انجمن مددکاران اجتماعی ایران

یکی از ویژگی‌های زندگی اجتماعی ظهور بحران‌های مختلف است و ازجمله این بحران‌ها می‌توان به کرونا اشاره کرد که به عنوان یک بحران بهداشتی شناخته می‌شود اما تاثیرات خود را بر همه ابعاد زندگی انسان‌ها و همه نهادها از قبیل خانواده، آموزش، اقتصاد، سیاست و.. گذاشته است.

درچنین شرایطی یکی از انتظارات به‌حق مردم تسهیل دسترسی به خدمات مورد نیاز است تا بتوانند با کمترین آسیب از این شرایط بحرانی عبور کرده و خدمات مورد نیاز را دریافت کنند. با توجه به ویژگی‌های بحران شیوع کرونا که ماندن در خانه ازجمله این ویژگی‌هاست معمولا نیاز مردم به مراکز ارائه‌کننده خدمات بیشتر می‌شود، چرا که ماندن طولانی‌مدت در خانه و نداشتن این تجربه در کنار ضعف مهارت‌هایی از قبیل خودمراقبتی، تاب‌آوری فردی و اجتماعی، مداخله در بحران، گفت‌وگو، حل تعارض و... احتمال ظهور و بروز تنش‌ها و آسیب‌های اجتماعی از قبیل اقدام به خودکشی، طلاق، خشونت‌های خانگی، تنش‌های حاد خانوادگی و... را افزایش می‌دهد.

بدون شک در این شرایط تشکیلات مختلفی می‌توانند به مردم کمک کنند که یکی از آنها اورژانس اجتماعی است. با توجه به اخباری که توسط مسوولان سازمان بهزیستی کشور و استان‌ها ارائه‌شده، همکاران اورژانس اجتماعی (مددکاران اجتماعی و روان‌شناسان) از ابتدای شیوع این ویروس فعالیت‌های خود را ادامه داده و حتی مشمول دورکاری هم نشدند.

در ابتدای شیوع ویروس کرونا و بعد از هماهنگی‌های انجام‌شده پیامکی توسط وزارت بهداشت برای همه افرادی که در کشور تلفن همراه داشتند ارسال شد که چنانچه با مواردی از قبیل خشونت‌های خانگی مواجه شدند با اورژانس اجتماعی تماس بگیرند. این پیامک فرصتی بود تا بسیاری از مردمی که اورژانس اجتماعی را نمی‌شناختند با این تشکیلات آشنا شوند و چه‌بسا تمایل‌شان برای استفاده از خدمات افزایش پیدا کند.

طبق گزارشی که سازمان بهزیستی کشور به یکی از رسانه‌ها ارائه کرده بود، اشاره شد: «در یک سال گذشته میزان خشونت‌های خانگی و تماس‌ها با سامانه ۱۲۳ افزایش یافته که البته بخشی از این تماس‌ها به‌دلیل خشونت‌های خانگی از جمله همسرآزاری و کودک‌آزاری و بخش دیگری به‌دلیل توسعه خدمات از سوی اورژانس اجتماعی بوده است.»

آنچه مشخص است در زمان شیوع ویروس کرونا، فعالیت اورژانس اجتماعی همچنان ادامه داشته و دارد و متناسب با ضرورت و نیاز هموطنان و افراد در معرض آسیب و آسیب‌دیدگان اجتماعی در سطح جامعه خدمات مختلف ارائه می‌کند. ازجمله شناسایی افراد در معرض آسیب و آسیب‌دیده اجتماعی، همکاری در دسترسی آسان‌تر این افراد ازجمله کودکان کار خیابانی و زنان آسیب‌دیده اجتماعی، به اقلام بهداشتی، ارائه خدمات به افرادی که اقدام به خودکشی می‌کنند یا دچار تنش‌های خانوادگی ازجمله خشونت‌های خانگی می‌شوند. (به‌صورت حضوری یا با تلفن ۱۲۳ و خودروهای خدمات سیار یا در پایگاه‌های خدمات اجتماعی)

بنابراین وجود اورژانس اجتماعی یک نقطه قوت است که مردم می‌توانند از خدمات رایگان، شبانه‌روزی و تخصصی درکشور برخوردار شوند اما سختی کار همکاران، فراگیرنبودن این خدمات در همه نقاط کشور، فقدان امنیت شغلی کارکنان و تهدیدهای کار با افرادی که شناسایی می‌کنند، همچنین انتظارات فراوان از کارکنان اورژانس اجتماعی و استرس‌های وارده بر خانواده این افراد ازجمله مشکلات دیگری است که در حوزه اجرا وجود دارد.

خطر فضای مجازی بدون آموزش

جامعه +

یکی از وظایفی که برای اورژانس اجتماعی تعریف شده شناسایی آسیب‌های اجتماعی نوپدید است. می‌گویید به واسطه شیوع کرونا چه آسیب اجتماعی جدیدی بروز کرد؟

یکی از مسائلی که درحوزه آسیب‌های اجتماعی با آن روبه‌رو هستیم و در آینده بروز و ظهور آن را جدی‌تر خواهیم‌دید، بحث بهره‌مندی بیشتر مردم از فضای مجازی است. این موضوع آسیب‌های خودش را تولید خواهدکرد؛ بنابراین کارگروهی را تشکیل دادیم و مقدماتی را فراهم کردیم تا آسیب‌هایی را که در گام اول متوجه دانش‌آموزان سپس اعضای خانواده است، بررسی کنیم و برایشان راه‌حل بدهیم.

چه جور آسیب اجتماعی ناشی از فضای مجازی مدنظر شماست؟

ما با اصل فناوری و فضای مجازی مشکلی نداریم بلکه معتقدیم بهره‌مندی از این فضا نیاز به آموزش دارد. الان همه دانش‌آموزان وخانواده‌ها را به حضور در این فضا ترغیب می‌کنیم در حالی که آموزش لازم به آنها داده نمی‌شود و این کمبود در عملکرد افراد اثر می‌گذارد. در واقع استفاده ناصحیح از فضای مجازی و حضور بیش از اندازه در این فضا به آسیب‌هایی منجر خواهدشد که پیش از هر چیز خودش را به شکل از هم‌گسیختگی خانواده‌ها نشان می‌دهد.

منظورتان اعتیاد به فضای مجازی و انحرافات اخلاقی است؟

بله، دقیقا.